

בש"פ 6639/17 - מדינת ישראל נגד מחמד תורק

בבית המשפט העליון

בש"פ 6639/17

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

מחמד תורק

המשיב:

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים לפי
סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה -
מעצרים), התשנ"ו-1996

י"ט באלול תשע"ז (10.9.17)

תאריך הישיבה:

עו"ד מורן פולמן

בשם המבקשת:

עו"ד עלא תלאווי

בשם המשיב:

החלטה

1. לפני בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

2. במסגרת ההחלטה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם השלישית קבע חברי, השופט נ' סולברג, כי ככל שלא

עמוד 1

תסתיים שמיעת ההוכחות ותוגש בקשה נוספת להארכת מעצרו של המשיב, יוגש תסקיר עדכני בעניינו, על מנת שניתן יהיה לשקול היתכנותה של חלופת מעצר.

3. ביום 24.8.2017, משהוגשה בקשה נוספת להארכת המעצר, הוריתי לשירות המבחן, בהחלטתי מיום 29.8.2017, להגיש את התסקיר דנן לא יאוחר מיום 5.9.2017, וזה אכן הוגש בתאריך הנ"ל.

4. עובדות כתב האישום המתוקן במקרה זה פורטו בהחלטתו של חברי השופט ע' פוגלמן מיום 19.12.2016, ומשכך לא ראיתי לנכון לשוב ולפרטן. די אם אזכיר כי עסקינן בסכסוך בין שתי משפחות שכנות המתגוררות בטירה, שבעטיו הגיע המשיב לשכונה מסויימת בטירה, כשבידו שקית שבתוכה נשק מוכן לשימוש. בהתקרבו למתלונן כיוון המשיב את הנשק וירה לעברו. כתוצאה מהירי חדר קליע לגבו של המתלונן ופצע אותו. בהמשך נמלט המשיב מהמקום עם הנאשם 2 בכתב האישום ובסיועו.

5. בית המשפט קמא קבע ביום 5.5.2016 כי בעניינו של המשיב קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעתו במיוחס לו. תסקיר שהונח לפני הערכאה הדיונית לא כלל המלצה לשחרורו של המשיב ממעצר מאחורי סורג ובריוח בשל העדרה של חלופה מתאימה.

6. מהתסקיר העדכני שהוגש לעיוני עולה כי שירות המבחן מתרשם מכך שהמשיב חסר בשלות רגשית ונוקט בעמדה מצמצמת לגבי המיוחס לו, ולגבי הסכסוך המתמשך בין שתי המשפחות. שירות המבחן העריך כי נוכח המתח בין שתי המשפחות קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות פוגענית. שירות המבחן בחן את החלופה שהוצעה, בבית חברי משפחה בכפר קאסם, ואת שלושת המפקחים המוצעים ומצא כי לא יהיה בהם כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב להישנות התנהגות פוגענית דומה. לפי שירות המבחן, המפקחים המוצעים ביטאו נאמנות מוחלטת כלפי המשיב באופן שלהערכת השירות יקשה עליהם לווסת את התנהגותו ולדווח על הפרות מצידו. כן צויין כי מקום החלופה המוצע לא מרוחק באופן משמעותי ממקום מגורי משפחת המתלונן.

7. באת כוח המבקשת עתרה לקבלת הבקשה, ובפרט, נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב בהתחשב במיוחס לו בכתב האישום ונוכח האמור בתסקיר העדכני. בא כוח המשיב שם את הדגש בטיעונו על אי דיוקים ושגגות שנפלו, לטענתו, בתסקירו העדכני של שירות המבחן.

8. אני סבור כי אף אם נפלו אי דיוקים מסויימים בתסקיר העדכני (ויובהר, איני קובע כי זהו המצב), נוטה בית המשפט ליתן משקל מהותי להערכות שירות המבחן ולהמלצותיו כגורם מקצועי רב ניסיון [השוו: ע"פ 3472/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 13-14 (3.9.2012)], ומשכך איני רואה מקום להתערב בחוות דעתו של השירות.

9. באשר לקצב התקדמות ההליך; אף שנתגלעו חילוקי דעות בין הצדדים באשר לסיבות שהביאו לכך שפרשת ההוכחות לא הושלמה ביום 7.9.2017, ואף שהם חלוקים אם ניתן יהיה להשלימה במועד הדיון הנוסף שנקבע ליום 14.9.2017; ספק אם ניתן לחלוק על כך שההליך העיקרי בעניינו של המשיב נמצא בישורת האחרונה.

10. בהתחשב בחזקת המסוכנות הסטטוטורית בעניינו של המשיב, לפי סעיף 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים, ולהערכתו של שירות המבחן - בשני התסקירים - כי אין בחלופה ובמפקחים שהוצעו כדי לאיין מסוכנותו של המשיב; אני מקבל את הבקשה ומורה על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים החל מיום 6.9.2017 או עד לסיום ההליך המשפטי בעניינו, זאת על אף התמשכות ההליך בעניינו.

ניתנה היום, י"ט באלול התשע"ז (10.9.2017).

שׁוֹפֵט
